

Sygn. akt II K 341/14

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 września 2014r.

Sąd Rejonowy w Augustowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasza Bronakowski

Protokolant: Ewa Senderowska

po rozpoznaniu dnia 16.09.2014r. sprawy karnej

J. L. (1) – urodz. (...) w P., syna I. i A. z d. M.,

oskarżonego o to, że:

W dniu 25 marca 2014r. w miejscowości A., woj. (...), za pośrednictwem sieci internetowej działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i z góry powziętym zamiarem, doprowadził J. D. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 200 zł w ten sposób, że na portalu ogłoszeniowym (...) .pl zamieścił ogłoszenie o sprzedaży kabiny prysznicowej z brodzikiem i hydromasażem, a następnie po otrzymaniu pieniędzy za oferowany przedmiot nie wywiązał się z transakcji oraz nie zwrócił pobranej kwoty pieniędzy, czym wprowadził J. D. w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się z umowy,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk,

I. Oskarżonego J. L. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia i za to na podstawie art. 286 § 1 kk skazuje go na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Na podst. art. 46 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej J. D. kwoty 200,00 (dwustu 00/100) złotych.

III. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180,00 (sto osiemdziesiąt 00/100) złotych tytułem opłaty i obciąża go pozostałymi kosztami sądowymi.

Sygn.akt IIKa. 67/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 maja 2015r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Grażyna Zielińska

Protokolant: st.sekr.sądowy Edyta Ewa Basaj

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Marka Piłasiewicza

po rozpoznaniu w dniu 12 maja 2015r.

sprawy **J. L. (1)**

oskarżonego z art. 286§1kk

na skutek apelacji, wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Augustowie

z dnia 16/09/2014r. sygn.akt IIK 341/14

I. Zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy, uznając apelację oskarżonego za oczywiście bezzasadną.

II. Zwalnia oskarżonego od ponoszenia opłaty za II instancję i pozostałych kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Na oryginale właściwe podpisy

Orzeczenie prawomocne z dniem 12.05.2015r.

i podlega wykonaniu.

Za zgodność z oryginałem świadczę :

Sygn. akt II K 341/14

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. L. (1)w dniu 17.03.2014r. założył na internetowym portalu ogłoszeniowym (...)pl konto, gdzie podał dane użytkownika jako T. M., adres e-mail: (...)pl. (...)konto przypisane zostało do urządzenia o adresie IP: (...), który figuruje na osobę I. L.. J. L. (1)zamieścił na wzmiankowanym portalu ogłoszenie o nr (...), oferując sprzedaż kabiny prysznicowej z brodzikiem i hydromasażem.

J. L. (1)w dniu 25 marca 2014r. w miejscowości A., woj. (...), za pośrednictwem sieci internetowej działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i z góry powziętym zamiarem, doprowadził J. D.do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 200 zł. J. D.odpowiadając na zamieszczone przez J. L. (1)wyżej opisane ogłoszenie, skontaktowała się drogą mailową ze sprzedającym, który podał adres e-mail: (...)pl. (...)korespondencji ze sprzedającym nt. zamieszczonego ogłoszenia, uzyskała informacje dotyczące przedmiotu sprzedaży. Strony uzgodniły cenę sprzedaży na kwotę 200 zł., którą J. D.przelała w dniu 25.03.2014r. na wskazane przez sprzedającego konto bankowe nr (...), który to rachunek bankowy należy do J. J.. Zestawienie operacji bankowych dotyczące w/w rachunku bankowego potwierdza wpływ na rachunek bankowy w dniu 26.03.2014r. kwoty 200 zł, przelanej z rachunku bankowego o nr (...). Pomimo otrzymania zapłaty, J. L. (1)nie wydał J. D.zakupionego towaru, nie zwrócił otrzymanych pieniędzy oraz unikał kontaktu z w/w i nie reagował na podjęte przez nią próby kontaktu telefonicznego, czym wprowadził J. D.w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się z umowy.

J. L. (1)był uprzednio kilkakrotnie karany sądownie, w tym za przestępstwa z art. 286 kk. W miejscu zamieszkania posiada negatywną opinię

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o:

wyjaśnienia oskarżonego:

-J. L. (1) (k.54),

zeznania świadka:

-J. D. (k.97v, 2-3),

dowody z dokumentów, a w szczególności jak:

- protokół przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie i przesłuchania w charakterze świadka J. D. (k. 1-3),
- wydruk z poczty elektronicznej (k. 7- 8, 10),
- potwierdzenie wpłaty (k. 9),
- wydruk dot. rachunku bankowego (k. 11),
- wydruki z Allegro (k. 12-17v, 20-21),
- wydruk z TP (k. 22-26, 29-31),
- informacja z O. (k. 35),
- zaświadczenie z (...) (k. 39-39v),
- pismo z WP (k. 41-42),
- dane osobo poznawcze (k. 45, 46, 48, 85-87),
- dane o karalności (k. 57),
- pismo z SR w Nowym Dworze Mazowieckim wraz z odpisem wyroku (k. 60-61v),
- pismo z SR w Wyszkwowie wraz z odpisem wyroku (k. 62-66),
- informacja z (...) Banku (...) w W. (k. 67),
- zestawienie operacji (k. 68-68v),
- umowa konta I. (k. 69-72).

Oskarżony Jakub L. (k. 54), w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu. Skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień. Jednocześnie wskazał, że zamieścił ogłoszenie internetowe i potwierdził, że na jego rachunek bankowy wpłynęły pieniądze za kabinę w kwocie 200 zł. Pouczony o treści art. 335 kpk oświadczył, że nie chce poddać się dobrowolnie karze, gdyż zamierza zwrócić pokrzywdzonej pieniądze w kwocie 200 zł, jeszcze przed rozprawą sądową w niniejszej sprawie.

Oskarżony nie stawiał się na rozprawę główną i nie usprawiedliwił swojej nieobecności, stąd też Sąd kierując się treścią art. 479 § 1 kpk w zw. z art. 480 kpk prowadził postępowanie bez udziału oskarżonego, a następnie wydał wyrok zaoczny.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego w zakresie przyznania się do popełnienia zarzucanego mu czynu zasługują na danie im wiary. Wyjaśnienia te znajdują bowiem potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym w szczególności w zeznaniach pokrzywdzonej J. D. oraz dokumentacji w postaci wydruku z poczty elektronicznej (k. 7- 8, 10), potwierdzeniu wpłaty (k. 9), wydruku dot. rachunku bankowego (k. 11), wydruków z Allegro (k. 12-17v, 20-21), wydruku z TP (k. 22-26, 29-31), informacji z O. (k. 35), pisma z WP (k. 41-42), informacji z (...) Banku (...) w W. (k. 67), zestawienia operacji (k. 68-68v), umowy konta I. (k. 69-72).

Z zeznań pokrzywdzonej J. D.(k. 97v, protokół przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie i przesłuchania w charakterze świadka J. D.k. 1-3) wynika, że w dniu 25.03.2014r. za pośrednictwem portalu internetowego Tablica.pl dokonała zakupu za kwotę 200 zł kabiny prysznicowej z brodzikiem i hydromasażem od osoby posługującej się danymi: T. M., (...), (...)-(...) N.. Oferta sprzedaży oznaczona była nr (...). Skontaktowała się drogą mailową ze sprzedającym, który podał adres e-mail: (...)pl. (...)korespondencji ze sprzedającym nt. zamieszczonego ogłoszenia, uzyskała szczegółowe informacje dotyczące przedmiotu sprzedaży. Strony uzgodniły cenę sprzedaży na kwotę 200 zł, którą pokrzywdzona przełała w dniu 25.03.2014r. na wskazane przez sprzedającego konto bankowe nr (...). Dane do wysyłki przekazała sprzedającemu sms-em na nr (...). Otrzymała od sprzedającego drogą mailową wiadomość, że otrzymał pieniądze w dniu 26.03.2014r. i wysłał zakupiony towar. Wywiodła, że do dnia dzisiejszego nie otrzymała towaru. Podjęte przez nią próby kontaktu telefonicznego oraz sms-owego na podany przez sprzedającego nr telefonu nie przyniosły rezultatu. Z zeznań wynikało również, że oskarżony nie skontaktował się z nią telefonicznie, jak również nie otrzymała zwrotu wpłaconej kwoty.

Sąd uznał zeznania pokrzywdzonej za wiarygodne jako spójne i logiczne, wobec braku racjonalnych podstaw do odmiennej konstatacji. Znajdują one potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym w szczególności w wydruku z poczty elektronicznej (k. 7- 8, 10), potwierdzeniu wpłaty (k. 9), z którego wynika, że w dniu 25.03.2014r. z rachunku bankowego o nr (...), należącego do S. C. została przełana na rachunek bankowy nr (...) kwota 200 zł, wydruku dot. rachunku bankowego (k. 11), jak również korespondują z treścią wyjaśnień oskarżonego.

Jak wynika z wydruku z Allegro (k. 20-21) sprzedający, który zamieścił ogłoszenie o sprzedaży kabiny prysznicowej posiadał adres IP o nr: (...).

Z informacji z O.(k. 35) wynika, że w dniu 24.03.2014r. o godz. 14.30 w ramach świadczonej przez (...) S.A.usługi (...), adres IP: (...) został przydzielony I. L., zam. (...)-(...) A.24.

Z pisma z WP (k. 41-42) wynika, że konto użytkownika portalu wp.pl. o nazwie t. (...)@wp.pl utworzono w dniu 17.03.2014r. i przypisane zostało do urządzenia o adresie IP: (...). Konto zostało usunięte przez użytkownika w dniu 28.03.2014r.

Z kolei z informacji z (...) Banku (...) w W. (k. 67), wynika, że rachunek bankowy I. o nr (...), na który pokrzywdzona przełała opłatę za kabinę prysznicową, prowadzony jest na rzecz J. L. (1), zam. (...), (...)-(...) N..

Zestawienie operacji (k. 68-68v) dotyczące w/w rachunku bankowego potwierdza wpływ na rachunek bankowy w dniu 26.03.2014r. kwoty 200 zł, przełanej z rachunku bankowego o nr (...).

Przedmiotowe dokumenty, jak również pozostałe dowody z dokumentów uzupełniają osobowe źródła dowodowe i stanowią pełnowartościowy materiał dowodowy.

Zgodnie z treścią art. 286 § 1 kk, ten, kto, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

W orzecznictwie przyjmuje się, że ustawowe znamię stanowiące skutek przestępstwa oszustwa określonego w art. 286 § 1 k.k. wypełnione zostaje wtedy, gdy sprawca, działając w sposób opisany w tym przepisie, doprowadza inną osobę do rozporządzenia mieniem, które jest niekorzystne z punktu widzenia interesów tej osoby lub innej osoby pokrzywdzonej. Powstanie szkody w mieniu nie jest koniecznym warunkiem do przyjęcia, że doszło do tak pojmowanego niekorzystnego rozporządzenia (por. wyrok s.apel. w Poznaniu 2012-06-11 III K 230/10 LEX nr 1237529).

Określone w art. 286 § 1 kk przestępstwo oszustwa jest przestępstwem umyślnym, zaliczanym do tzw. celowościowej odmiany przestępstw kierunkowych. Ustawa wymaga, aby zachowanie sprawcy było ukierunkowane na określony cel,

którym jest tu osiągnięcie korzyści majątkowej. Korzyścią majątkową, stanowiącą cel działania sprawcy przestępstwa z art. 286 § 1 kk., jest ogólne polepszenie sytuacji majątkowej, co może polegać na zwiększeniu aktywów lub zmniejszeniu pasywów. W związku z tym treść celu sprawcy, jako znamię wartościujące, może być wypełniona różnymi określeniami odnoszącymi się do sytuacji majątkowej sprawcy (lub innej osoby), co klasyfikuje to znamię jako znamię nieostre (por. wyrok SN 2012-06-05 II KK 287/11 Biul.PK 2012/7/16...).

Mając na uwadze całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd nie miał jakichkolwiek wątpliwości, że oskarżony dopuścił się czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia.

Mając powyższe na uwadze, Sąd oskarżonego J. L. (1) uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia i za to na podstawie art. 286 § 1 kk skazał go na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności

Od strony podmiotowej zachowanie oskarżonego charakteryzuje wina umyślna w zamiarze bezpośrednim. Oskarżony z całą pewnością działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i zaspokojenia swoich partykularnych potrzeb. Nie ulega wątpliwości, iż zamiarem oskarżonego było osiągnięcie szybkiej korzyści majątkowej w postaci otrzymania środków finansowych od kupującej, jednocześnie nie miał on zamiaru wywiązania się z transakcji sprzedaży. Świadczy o tym okoliczność, że po otrzymaniu pieniędzy od pokrzywdzonej oskarżony nie odbierał telefonów, unikał kontaktu z pokrzywdzoną, a w niedługim okresie po otrzymaniu zapłaty od pokrzywdzonej zlikwidował konto na portalu internetowym. Zdaniem Sądu oskarżony był w pełni świadomy, że popełnia czyn zabroniony i wykazał wolę realizacji jego znamion.

Od strony przedmiotowej o przyjęciu kwalifikacji z art. 286 § 1 kk zdecydował fakt, iż oskarżony w dniu 25 marca 2014r. w miejscowości A., woj. (...), za pośrednictwem sieci internetowej działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i z góry powziętym zamiarem, doprowadził J. D.do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 200 zł w ten sposób, że na portalu ogłoszeniowym (...)pl zamieścił ogłoszenie o sprzedaży kabiny prysznicowej z brodzikiem i hydromasażem, a następnie po otrzymaniu pieniędzy za oferowany przedmiot nie wywiązał się z transakcji oraz nie zwrócił pobranej kwoty pieniędzy, czym wprowadził J. D.w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się z umowy.

Przy wymiarze kary Sąd kierował się dyrektywami wymiaru kary określonymi w art.53kk oraz swym uznaniem i ustawowymi granicami zagrożenia przewidzianymi przez ustawodawcę. Miał też na uwadze okoliczności obciążające jak też łagodzące.

Zgodnie z treścią art. 58 § 1 kk, jeżeli ustawa przewiduje możliwość wyboru rodzaju kary, sąd orzeka karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania tylko wtedy, gdy inna kara lub środek karny nie może spełnić celów kary.

Na gruncie przedmiotowej sprawy należy wskazać, iż przesłankami obciążającymi są niewątpliwie wysoki stopień zawinienia i stopień społecznej szkodliwości czynu. Odnosząc się do stopienia winy należy stwierdzić, że był on wysoki. Stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego należy ocenić jako znaczny z uwagi motywację oskarżonego. Sąd wziął pod uwagę fakt, iż przypisane mu przestępstwo oskarżony popełnił umyślnie, naruszając dobro chronione prawem, kierując się chęcią osiągnięcia korzyści majątkowej. Oskarżony pomimo młodego wieku był kilkakrotnie karany, w tym dwukrotnie za czyny z art. 286 kk (dane o karalności k. 57-58, wyroki k. 63-66) i to w okresie roku czasu poprzedzającym popełnienie czynu, objętego aktem oskarżenia w niniejszej sprawie. Nadto jak wynika z wywiadu środowiskowego (k. 85-87) przeciwko J. L. w Sadzie Rejonowym w Pułtusku toczą się 4 postępowania karne o czyny z art. 286 § 1 kk. Oskarżony w miejscu zamieszkania oraz w jednostce Policji właściwej ze względu na jego miejsce zamieszkania nie posiada dobrej opinii. Wskazuje to, iż oskarżony jest osobą głęboko zdemoralizowaną, przejawiającą lekceważący stosunek do wymiaru sprawiedliwości i obowiązującego porządku prawnego. Na zmianę stosunku oskarżonego do obowiązującego porządku prawnego nie wpłynęło orzekanie kar ograniczenia wolności. Oskarżony permanentnie dokonuje oszustw i stanowi to jego sposób na uzyskiwanie środków finansowych. Dotychczasowa karalność oskarżonego stanowi istotną okoliczność obciążającą. Postawa oskarżonego wskazuje, iż nie wykazuje on żadnej refleksji nad własnym postępowaniem, prezentuje roszczeniowy stosunek do życia, nie podejmuje stałego zatrudnienia, pomimo ciężących na nim zobowiązań finansowych, wynikających

z nałożonych przez Sądy obowiązków naprawienia szkody wobec szeregu osób. Z tych przyczyn Sąd uznał, iż wymiar sprawiedliwości powinien zareagować adekwatnie do postawy oskarżonego, by wzmocnić zarówno społeczne oddziaływanie rozstrzygnięcia, jak też prewencyjne skutki kary, a jedynie bezwzględna kara pozbawienia wolności zmobilizuje oskarżonego do refleksji na własnym postępowaniem i zmiany postawy życiowej. Kolejną okolicznością obciążającą jest fakt, iż oskarżony nie podjął żadnej próby kontaktu z pokrzywdzoną, zwrotu należnych jej pieniędzy, a wręcz odwrotnie unikał w/w., nie odbierał od niej telefonów, a pomimo zadeklarowanego jak najszybszego zwrotu pieniędzy, nie uiścił na rzecz pokrzywdzonej jakiegokolwiek wpłaty pieniężnej. Jedyną okolicznością łagodzącą jest przyznanie się oskarżonego, którego szczerość może budzić wątpliwości, może być bowiem ukierunkowane jedynie na uzyskanie korzystnego rozstrzygnięcia. Niemniej należy wskazać, że orzeczony wymiar kary nawet nie zbliża się do górnego pułapu zagrożenia ustawowego. W ocenie Sądu, niezasadnym byłoby warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności, albowiem dotychczasowa wielokrotna karalność oskarżonego nie wskazuje na pozytywną prognozę, tj. przekonanie, że pomimo niewykonania kary oskarżony nie naruszy ponownie porządku prawnego. Podkreślić należy, iż Sąd nie ma argumentów przemawiających za warunkowym zawieszeniem kary pozbawienia wolności, skoro po raz kolejny w okresie roku czasu, gdy zapadły wobec oskarżonego wyroki skazujące za popełnienie przestępstw z art. 286 § 1 kk, oskarżony ponownie dopuścił się podobnego przestępstwa, powielając niemalże opracowany wcześniej schemat działania. Wszystko jest obliczone na to, że w ramach wykrycia działalności przestępczej, poniesie ewentualne konsekwencje, czyli uzyska karę z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, zatem w zakresie jego indywidualnego oddziaływania kara nie będzie miała znaczenia, albowiem w tym wypadku oskarżony ewentualnie skupia się na wyrównaniu szkody i przyjmuje, iż to wszystko pozytywnie załatwia. Orzeczenie z warunkowym zawieszeniem wykonania kary, stanowiłoby realizację oczekiwań oskarżonego i byłoby wyrazem bezradności wymiaru sprawiedliwości, na co oskarżony rachował, przyznając się do popełnienia czynu zabronionego, lecz tak być nie może, gdyż są pewne granice przyzwoitości.

Orzeczona kara jest adekwatna do okoliczności czynu, znacznego stopnia jego społecznej szkodliwości oraz w wystarczającym stopniu spełni cele kary w zakresie społecznego oddziaływania i cele zapobiegawczo - wychowawcze względem sprawcy.

Na podstawie art. 46 § 1 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej J. D. kwoty 200,00 złotych. Wysokość szkody została udokumentowana przez pokrzywdzoną stosowną dokumentacją.

O opłacie i kosztach postępowania Sąd orzekł w myśl art. 627kpk oraz art. 2 ust. 1 pkt 3 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983r. Nr 49 poz. 223 z późn. zm.), zasądzając od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa stosowną opłatę i pozostałe koszty sądowe, które to sumy nie przekraczają jego możliwości finansowych.